

ଆପନ ତେଜ ସମ୍ଭାରୋ ଆପେ । ତାନୋଂ ଲୋକ ହାଂକ ତେଂ କାଂପେ ॥
 ଭୂତ ପିସାଚ ନିକଟ ନହିଂ ଆରେ । ମହାବୀର ଜବ ନାମ ସୁନାରେ ॥
 ନାସି ରୋଗ ହରେ ସବ ପିରା । ଜପତ ନିରଂତର ହନୁମତ ବୀରା ।
 ସଂକଟ ତେ ହନୁମାନ ଛୁଡାରେ । ମନ କ୍ରମ ବଚନ ଧ୍ୟାନ ଜୋ ଲାରେ ॥
 ସବ ପର ରାମ ତପସ୍ତୀ ରାଜା । ତିନ କେ କାଜ ସକଲ ତୁମ ସାଜା ।
 ଔର ମନୋରଥ ଜୋ କୋଇ ଲାରେ । ସୋଇ ଅମିତ ଜୀବନ ଫଲ ପାରେ ॥
 ଚାରୋଂ ଜୁଗ ପରତାପ ତୁମ୍ହାରା । ହେ ପରସିଦ୍ଧ ଜଗତ ଭଜିୟାରା ॥
 ସାଧୁ ସଂତ କେ ତୁମ ରଖିରାରେ । ଅସୁର ନିକଂଦନ ରାମ ଦୁଲାରେ ॥
 ଅଷ୍ଟ ସିଦ୍ଧି ନୌ ନିଧି କେ ଦାତା । ଅସ ବର ଦାନ ଜାନକୀ ମାତା ॥
 ରାମ ରସାୟନ ତୁମ୍ହରେ ପାସା । ସଦା ରହୋ ରଘୁପତି କେ ଦାସା ॥
 ତୁମ୍ହରେ ଭଜନ ରାମ କୋ ପାରେ । ଜନମ ଜନମ କେ ଦୁଖ ବିସରାରେ ॥
 ଅଂତ କାଲ ରଘୁବର ପୁର ଜାଇ । ଜହାଂ ଜନ୍ମ ହରି-ଭକ୍ତ କହାଇ ॥
 ଔର ଦେରତା ତିଉ ନ ଧରଇ । ହନୁମତ ସେଇ ସର୍ବ ସୁଖ କରଇ ।
 ସଂକଟ କଟେ ମିଟେ ସବ ପିରା । ଜୋ ସୁମିରେ ହନୁମତ ବଲବୀରା ॥
 ଜେ ଜେ ଜେ ହନୁମାନ ମୋସାଇ । କୃପା କରହୁ ଗୁରୁ ଦେବ କୀ ନାଇ ॥
 ଜୋ ସତ ବାର ପାଠ କର କୋଇ । ଜନ୍ମହି ବଂଦି ମହା ସୁଖ ହୋଇ ॥
 ଜୋ ଯହ ପଢେ ହନୁମାନ ଚାଲିସା । ହୋଇ ସିଦ୍ଧି ସାଖି ଗୌରୀସା ॥
 ଭୁଲସାଦାସ ସଦା ହରି ତେରା । କୀଜେ ନାଥ ହୃଦୟ ମହ ତେରା ॥

ଦୋହା

ପରନତନୟ ସଂକଟ ହରନ ମଂଗଳ ମୁରତି ରୂପ ।
 ରାମ ଲଖନ ସୀତା ସହିତ ହୃଦୟ ବସହୁ ସୁର ଭୂପ ॥